

desenvolupament. Es va col·locar un monument al començament del passeig Marimon Aspser, per la inspiració de l'escultor Marcel Martí. És una peça bastant curiosa, de ferro i que simbolitza la rotllana sardanista. Els actes de moviment de masses es varen fer fora de la Bisbal: anada a Montserrat, audició a la plaça de Sant Jaume de Barcelona i concert al Liceu de la Rambla. També es va posar a la venda una segona edició del teu llibre sobre la Principal de la Bisbal.

L'Aplec de la Bisbal es va celebrant cada any. És dels que aguanta bé les envestides de les noves modes. S'hi han fet innovacions: entrada gratuïta, entrepans calents, ball popular, numerets de la sort,... Des de l'any 1990 hi intervé la nova Cobla bisbalenca: LA BISBAL JOVE, sorgida de l'Escola de Cobla Comarcal. És una autèntica Cobla.

Hi ha dues coses pendents que quan vas marxar em vas confiar: El monument definitiu al mestre Conrad Saló i la lletra de la Festa Anyal, tantes vegades reivindicada per tu i nosaltres com a himne de la Bisbal. La primera, ara per ara, no crec que es dugui mai a terme. L'Ajuntament té moltes necessitats urgents. La Bisbal és molt vella i calen moltes reformes, i això vol dir molts calés, que no es tenen. De totes maneres no apartarem el tema. Ara s'està acabant el Mundial. Actualment no hi ha cap lloc idoni per celebrar cap acte musical amb una mínima garantia de poder ser escoltat adequadament. Fins i tot els premis Conrad Saló els hem ajornat un any, en principi, tot esperant la finalització de la Catedral Cultural de la Bisbal. Quant al segon encàrrec, el de la lletra, ja està acabada. En Joan Maria Puigvert Romaguera me la va lliurar el 12 de gener d'enguany i es publicarà en l'opuscle del XXXII Aplec. Ara és qüestió de fer-hi una adaptació coral, tasca que hem encarregat a la professora bisbalenca de música, Mercè Casamajor; i si la moral no cau per terra, buscar algun mecenes que patrocini un disc de Sardanes dedicades a la Bisbal: *La Bisbal 1906*, d'en Joan Pons; *La Bisbal en la història i el record*, d'en Quim Ferrer; *A la Bisbal Aplec d'argent*, d'en Francesc Cassú; *En Ramon i la Rosa* d'en Conrad Saló; *El passeig de la Bisbal*, de Francesc Mas Ros; *Engrunes d'enyorament*, de la Concepció Ramió; *Bisbalenca* d'en Max Havard; *Sardanistes bisbalencs*, d'en Martirià Font;... i al final del disc la versió de Coral i Cobla del nostre himne: FESTA ANYAL, de Josep M. Soler.

Per acabar aquest escrit em vénen a la memòria les ratlles que la Comissió de l'Aplec de la Bisbal et va dedicar en l'opuscle de l'any 1985, crec que són totalment vigents, i pel que fa a mi, seran eternes: "Nosaltres no l'oblidarem mai. Procurarem suplir el buit que ha deixat, amb les idees, moltes per cert, que encara no s'han pogut realitzar. Però, malgrat tot, per més anys que passin, sempre sentirem la seva absència."

Eugeni, de veritat que en tenia ganes d'explicar-te totes aquestes coses que van passant per aquest poble que tu tant vares estimar. Un poble amb títol de ciutat, del que fa deu anys n'ets, oficialment, fill adoptiu. LA BISBAL.

Molts records a la gran quantitat d'amics que estan amb tu, i tu, Eugeni, rep una forta abraçada del teu amic.

Ramon Duran Bahí